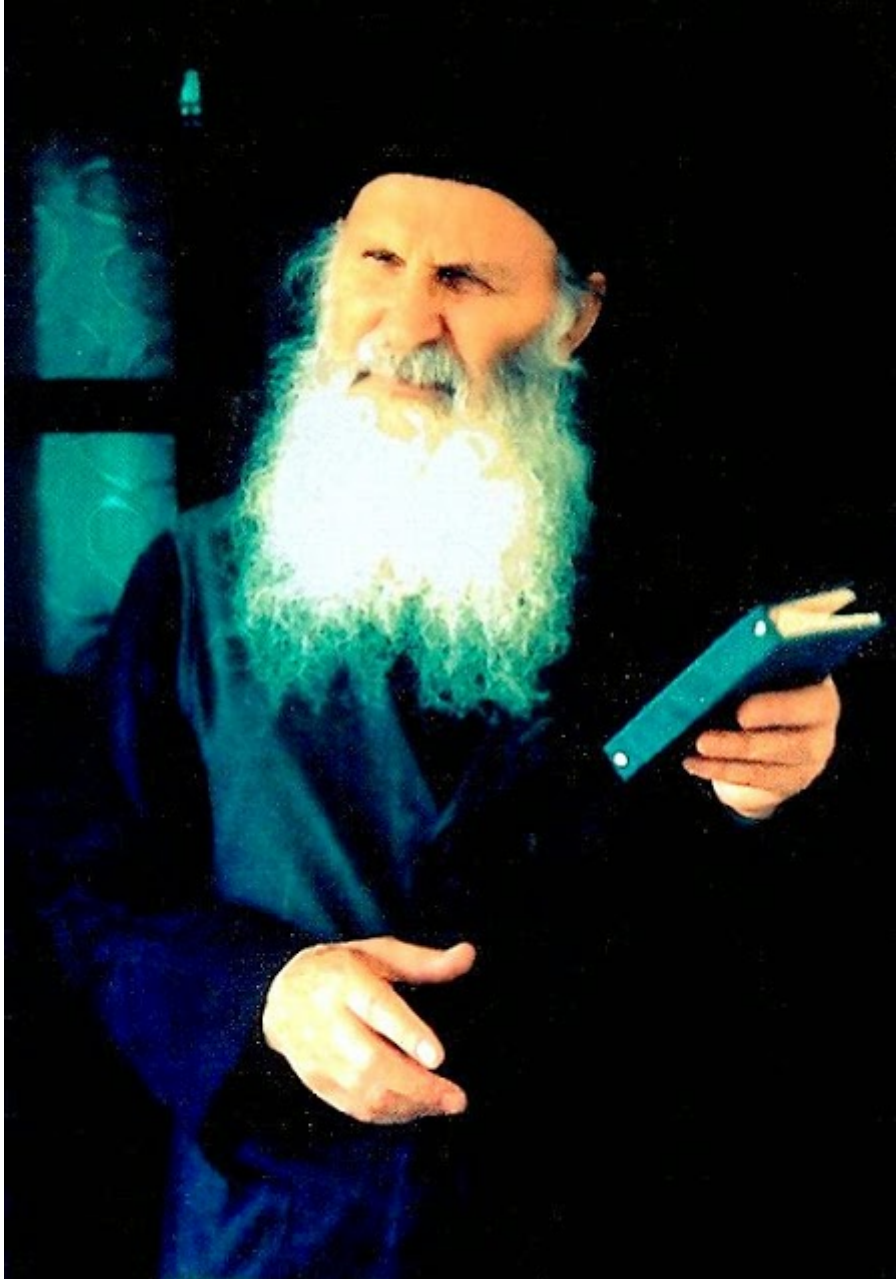
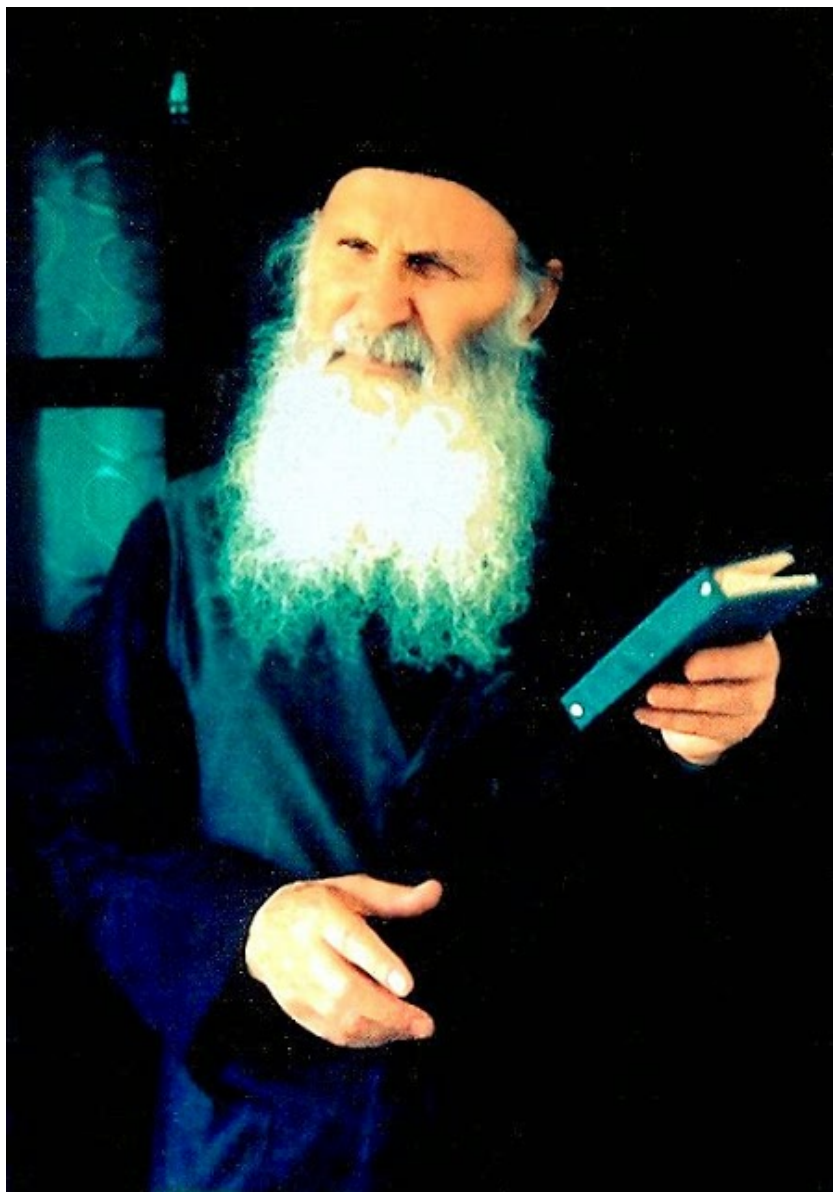

16 Μαρτίου 2020

Πατήρ Ευσέβιος Βίττης: Αγάπη αληθινή και διαρκή, ανθεκτική στα χτυπήματα των περιστάσεων...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Ιερομόναχος, π. Ευσέβιος Βίττης (1927-2009).

Υπάρχουν αγάπες εγωιστικές, αγάπες τυφλές, αγάπες, που διαφθείρουν και καταστρέφουν, γιατί στο βάθος τους κρύβουν το στοιχείο της φθοράς και της ανθρώπινης ανεπάρκειας, όσο κι αν προβάλλονται ως αγνές και καθαρές κρινόμενες με ανθρώπινα μέτρα.

Δεν φτάνει δυστυχώς μόνο η καλή διάθεση και ο συναισθηματισμός μας να αγαπούμε.

Στην απόλυτη εκτίμηση της ανθρώπινης αυτάρκειας πέφτουν πολλοί στηριζόμενοι στην αγνότητα των προθέσεών τους, όπως υποστηρίζουν.

Παίρνουμε το παράδειγμα του ισχυρισμού δύο νέων, που έχουν ισχυρότατο το αίσθημα αμοιβαίας αγάπης.

Αφού αγαπούμε, λένε, ο ένας τον άλλο, γιατί να ζητήσουμε άλλη βοήθεια; Αυτή η αγάπη μας καθαγιάζει τον δεσμό μας.

Η προαίρεσή μας είναι τόσο καθαρή και τόσο αμοιβαία! Το ίδιο περίπου λένε και άλλοι αναφερόμενοι σε άλλους δεσμούς ή σχετικές δραστηριότητες.

Όμως δεν συμφωνεί η πραγματικότητα με αυτούς τους ισχυρισμούς, τους οποίους σύντομα διαψεύδει. Όσο αγνές και αν είναι οι προθέσεις μας, όσο ανιδιοτελής και αν είναι η θέλησή μας για την επιτυχία κάποιου ωραίου και ευγενικού σκοπού, και δεν αμφιβάλλουμε γι' αυτό, δεν είναι αρκετές αυτές οι διαβεβαιώσεις να προφυλάξουν από την εκλογή λανθασμένου δρόμου, από την υπερεκτίμηση των ανθρώπινων δυνατοτήτων, από τυχόν εκτροχιασμό και κατάληξη από αγάπη σε μη-αγάπη ή, σε αδιαφορία ή ακόμα και μίσος!

Πού πήγε η προηγουμένως υποστηριζόμενη αυτάρκειά της;
Αυτό δεν καταβοά η θλιβερή πραγματικότητα;

Αναφέρω ενδεικτικά τον τρομακτικό αριθμό διαζυγίων και το δράμα των ζευγαριών, που για διάφορους λόγους δεν πραγματοποιούν το διαζύγιο, αλλά έχουν μεταβάλει την οικογένεια σε ξενοδοχείο παραμονής κάτω από κοινή στέγη, ενώ οι καρδιές απέχουν μίλια μακριά μεταξύ τους.

Κάποτε όμως αυτά τα ζεύγη ξεκίνησαν με ωραίες προοπτικές και ελπίδες, αλλά με μόνα τα δικά τους εφόδια, για να καταλήξουν πολύ σύντομα ή και με παρέλευση κάποιου χρόνου στο δράμα, που λέγεται καταστροφή μιας οικογένειας με όλες τις τραγικές συνέπειες που αυτή συνεπάγεται.

Σκοντάβουν όλες αυτές οι περιπτώσεις στην ανθρώπινη ατέλεια και ανεπάρκεια. Αγάπη αληθινή και διαρκή και ανθεκτική στα χτυπήματα των περιστάσεων, μόνον ο Θεός, που είναι η πηγή της αγάπης, μπορεί και να την εμπνέει διαρκώς, να την τροφοδοτεί και να ανανεώνει τη φρεσκάδα της και να την κάνει ικανή να νικήσει τον χρόνο και την γήρανση του εξωτερικού ανθρώπου.

Και ένα πολύ συνηθισμένο μέσο, που χρησιμοποιεί η αγάπη του ουρανού Πατρός, είναι ο πόνος, ως το πιο αποτελεσματικό φάρμακο εξαγνισμού της καρδιάς, σε άλλους μεν για να αντιληφθούν την ανθρώπινη ανεπάρκεια και σε άλλους για να προαγάγουν την καθαρότητα και την αγνότητα της καρδιάς, που αγαπά.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Ιερομονάχου, π. Ευσεβίου Βίττη, «Εμείς και η αγάπη μας», των εκδόσεων «Ορθόδοξος Κυψέλη».